
TENK LÁSZLÓ FESTŐMŰVÉSZ ALKOTÁSAI

Nagybányán születtem, 1943-ban. Folytathatnám mikor, hol, miként éltém? Helyette: Legkedvesebb íróim: József Attila, Dosztojevszkij, Faulkner. Zenében: Bach, Sztravinszkij és Bartók műveit, Beatles és Elton John lemezeit kedvelem Számontartom Bójárt-t és Brook-ot. A film király: Fellini, a szobrászaté: Michelangelo, a festészeté: Csontváry. Mesterem Bernáth Aurél volt.

A festészetet az önismeret és a világ megismerése eszközének tekintem. A világ csúf épület. Kusza eszmék csapnak össze, félelmetes perspektívák nyílnak. A közöny, a törtetés - hasznos tulajdonságok, a szenvtelenség - objektivitás, a handabanda - egészséges indulat, a kiagyaltóság - szerkezet, a szirup - mély érzélem. Pusztul a természet, redukálódnak a kapcsolatok, odvakban, pótszereken élünk, nem ismerjük meg egymást. Gyerekek nőnek fel szülők nélkül, szülők öregszenek öröm nélkül, öregek halnak meg részvét nélkül.

Ebből a világból veszem a követ, hogy újra-építve jobb legyen. Köveim: arcok, virágok, mozdulatok, tárgyak, utcák, hangulatok, csak a kötőanyaga más, a szeretet. Barátkozván a korszerűtlenség vádjával, ajánlom figyelmükbe munkáimat. (Forrás: [Tenk László festőművész honlapja](#))

Csodálatos mandarin (1972)

A fából faragott királyfi (1974)

Borosán és bolondul (1999)

Csellós fiú (1970)

Táncoló (1979)

Kodály emlék 1982 (H.B.M. Önk.)